

i det ærede Medlems Vædringsforslag, som jeg paa ingen Maade for Tiden kan stemme for. Jeg kan billigge det; men stemme for det for Tiden, forekommer det mig, man ikke godt kan gjøre. Det er Bestemmelsen om, at naar Kvinden ikke vil sige Navnet paa vedkommende Person eller Personer, som hun har havt med at gjøre, bliver hun straffet med Fængsel. Sa, man kan sige, at en saadan Kvinde ikke fortjener bedre, at hun er meget løssagtig osv.; men naar vi tage Hensyn til, at Staten gjennem sine Love har givet Tilladelse til, at Kvinderne, selv mod deres Villie, kunne bringes i en saadan Stilling, at de ere nødte til for at leve, at ernære sig ved Utugt, synes jeg ikke, man kan vedtage et saadant Forslag. Jeg maa gjøre det ærede Mindretal og andre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der i Loven af 10de April 1874 om Foranstaltninger imod venerisk Smitte ligefrem er givet Anvisning paa, at Politiet kan sætte en Kvinde ind i et offentlig Prostitutionshus, selv imod hendes Villie. Denne Lov tror jeg, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har været med til at vedtage. Lad os tage det Tilfælde, at Politiet tvinger en Kvinde ind i et saadant Hus og derved i Grunden paa en Maade tvinger hende til at ernære sig ved Utugt (Tang: Det staar i Regulativet, men ikke i Loven). So, det staar i Loven. I et saadant Tilfælde synes jeg dog, at det vilde være temmelig strengt at fastsætte en Straffebestemmelse. Stjøndt jeg altsaa ikke har Noget imod dette Forslag i og for sig, kunne vi dog paa Grund af de andre Love, vi have, og som det ærede Medlem ikke har talt om skulde ophæves, ikke godt vedtage en saadan Bestemmelse for Diebliffet. Der var ogsaa Noget, jeg kunde ønske at vide af det ærede Mindretal angaaende hans Forslag under Nr. 2. Naar nu vedkommende Kvinde møder for den omtalte Myndighed med en Erklæring fra Barnefaderen eller en anden Person, hvori der staar, at han indvilliger i at være Fader til Barnet, er saa en saadan Erklæring nok? Efter Vædringsforslaget, jaaledes som det lyder, maa en saadan Erklæring være nok; men jeg synes virkelig, at gjennem saadan Erklæring faar man ikke Spor af Bevis for, at det er Faderens Navn, der er opgivet. Efter at man skal have Politiumdørgelse omtrent hver Gang for at faae at vide, hvem der er Moderen synes jeg rigtignok, at det er en meget let Maade at slippe fra det paa. Jeg vil ogsaa korteligen minde om det ærede Medlems Vædringsforslag under Nr. 13, hvor han stiller sig fuldstændig paa Faderens Parti

— jeg synes ikke, det er paa Barnets. Det ærede Medlem finder det rigtigt, at Faderen, naar han kan give Barnet en bedre Opdragelse end Moderen er i Stand til, kommer og tager Barnet, men hvad vil en bedre Opdragelse sige? Ja, Øvrigheden maa da selvfølgelig se efter, om han er rigere end hun og i saa Fald giver Øvrigheden Tilladelsen, men saa har det ærede Medlem berøvet Barnet dets Moder; han skaffer Barnet dets Fader, men kan Faderen erstatte Moderen under Opdragelsen? Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem med alle sine store Følelser overhovedet vil stille et saadant Forslag. Selv om jeg kunde være enig med det ærede Medlem i alt det Andet, kunde jeg ikke være enig med ham deri, at en Fader, naar han kom i Tanker om, at han vil have Barnet til Opdragelse, skulde kunne gaa hen og tage det. Det kunde maasse have Noget paa sig, at det uægte Barn skulde have en Børge, og forjaaviddt det ærede Medlems Vædringsforslag vedtages, vil jeg indrømme, at der kan være nogen Grund hertil, fordi jeg tror, at det ærede Medlem stiller Faderen og Moderen op paa en Maade paa Krigsfod til hinanden, og Barnet saaledes kommer til at staa midt imellem, men jeg synes, at det er urimeligt, at ethvert uægte Barn skal have to Bærger, og det faar det efter hans Forslag. Jeg tror, at det er rigtigt, at vi holde os til een Børge ligesom for de ægte Børns Vedkommende, thi af de to Bærger, der stilles op mod hinanden som to krigsførende Magter, vil den ene slaas for Barnet imod Faderen og den anden slaas for Barnet imod Moderen. Jeg tror for Øvrigt ikke, at det er nødvendigt, og at det ærede Medlem kan naae, hvad han i Virkeligheden vil naae. Jeg har her kortelig omtalt, hvad der er i det ærede Medlems Vædringsforslag, som jeg ikke kan gaa med til. Dels finder jeg Noget i hans Udtalelser, der er aldeles urimeligt, og dels Noget, der er høist uklart. Lad mig iførværigt sige, at naar det ærede Medlem taler om, at vi skulle ramme Herrerne, Stormændene med dette Forslag, saa bliver det ikke Tilfældet, thi de Rige skulle nok hytte sig selv, det kan det ærede Medlem stole paa. Det ærede Medlem veed jo nok, hvorledes det gaar til nu for Tiden. Der er ikke langt herfra til Sverig, og ikke længere fra Sverig hertil, og vi vide, at fra Sverig reise aarlig en stor Masse Kvinder til Kjøbenhavn, hvor de indlogere sig hos en Forde-moder og føde Børn, og at der her fra Landet foregaar en jævn Udvandring i samme Viemod. Nei, de Velhavende, de Rige, de, som det ærede Medlem kalder „Herrerne“, dem